



prawoboze.org

Prawo Boże: Aneks 1: Mit o 613 przykazaniach

**MIT O 613 PRZYKAZANIACH I PRAWDZIWE PRZYKAZANIA,
KTÓRYCH KAŻDY SŁUGA BOŻY POWINIEN STARAĆ SIĘ
PRZESTRZEGAĆ**

POWSZECHNE NIEPOROZUMIENIA

Wielokrotnie, gdy publikujemy teksty o konieczności przestrzegania wszystkich przykazań Ojca i Syna dla zbawienia, niektórzy czytelnicy irytują się i odpowiadają komentarzami w stylu: „*W takim razie trzeba będzie przestrzegać wszystkich 613 przykazań!*”

Takie reakcje pokazują, że większość ludzi nie ma pojęcia, skąd wzięła się ta tajemnicza liczba przykazań — której nikt nigdy nie widział w Biblii — ani co tak naprawdę oznacza.

WYJAŚNIENIE POCHODZENIA MITU

FORMA PYTAŃ I ODPOWIEDZI

W tym studium wyjaśnimy pochodzenie tego mitu w formie pytań i odpowiedzi.

Wyjaśnimy również, które przykazania Boga — zawarte w Pismach Świętych — są prawdziwe i powinny być przestrzegane przez każdego, kto boi się Boga Ojca i ma nadzieję, że zostanie posłany do Jego Syna dla odpuszczenia grzechów.

PYTANIE: Czym są tak zwane 613 przykazań?

ODPOWIEDŹ: 613 przykazań (613 micwot) zostało wymyślonych przez rabinów w XII wieku n.e. dla praktykujących Żydów. Ich głównym autorem był hiszpański rabin i filozof [Mojżesz Majmonides](#) (1135–1204), znany również jako Rambam.

PYTANIE: Czy naprawdę w Piśmie Świętym znajduje się 613 przykazań?

ODPOWIEDŹ: Nie. Prawdziwe przykazania Pana są nieliczne i proste do przestrzegania. Diabeł zainspirował ten mit jako część swojego długofalowego planu, aby przekonać ludzkość do porzucenia posłuszeństwa wobec Pana. Strategia ta trwa od czasów Edenu.

PYTANIE: Skąd wzięła się liczba 613?

ODPOWIEDŹ: Liczba ta pochodzi z tradycji rabinicznej i koncepcji hebrajskiej numerologii, w której każdej literze alfabetu przypisuje się wartość liczbową. Jedną z takich tradycji twierdzi, że słowo **tzitzit** (צִיצִית), oznaczające frędzle lub tasiemki (zob. Liczb 15:37–39), ma wartość liczbową równą 613 po zsumowaniu liter.

Dokładniej, frędzle te mają rzekomo wartość początkową 600, a dodając osiem nitek i pięć węzłów, otrzymuje się liczbę 613, która według tego mitu odpowiada liczbie przykazań w Torze (pierwszych pięciu księgach Biblii). Warto jednak podkreślić, że noszenie *tzitzit* to prawdziwe przykazanie, które należy przestrzegać, ale to powiązanie z liczbą 613 jest czystą fikcją. To jedna z wielu „tradycji starszych”, o których mówił Jezus i które potępiał (zob. Mateusza 15:1-20). [\[Zobacz studium o tzitzit\]](#)

PYTANIE: Jak udało im się „dopasować” tyle przykazań, by osiągnąć liczbę 613 związaną z tzitzit (frędzlami)?

ODPOWIEDŹ: Z wielkim trudem i kreatywnością. Dzielili prawdziwe przykazania na wiele mniejszych, by zawyżyć liczbę. Dodali też liczne przykazania dotyczące kapłanów, Świątyni, rolnictwa, hodowli, świąt i innych rzeczy.

PYTANIE: Jakie są prawdziwe przykazania, których powinniśmy starać się przestrzegać?

ODPOWIEDŹ: Oprócz Dziesięciu Przykazań, istnieje kilka innych przykazań, z których wszystkie są proste do wykonania. Niektóre są przeznaczone dla mężczyzn lub kobiet, inne dla społeczności, a kilka dotyczy konkretnych grup, takich jak rolnicy i hodowcy. Wiele przykazań nie dotyczy chrześcijan, ponieważ są one przeznaczone wyłącznie dla potomków pokolenia Lewiego lub są związane ze [Świątynią w Jerozolimie](#), która została zniszczona w 70 roku n.e.

Musimy zrozumieć, że teraz, w czasach ostatecznych, Bóg wzywa wszystkie swoje wierne dzieci do przygotowania się, ponieważ w każdej chwili może zabrać nas z tego skażonego świata. Bóg zabierze tylko tych, którzy starają się przestrzegać wszystkich Jego przykazań — bez wyjątku.



Oprócz Dziesięciu Przykazań istnieje kilka innych przykazań, z których wszystkie są proste do przestrzegania. Bóg polecił Mojżeszowi nauczać nas tego, czego Pan od nas oczekuje.

Nie naśladowuj nauk i przykładów swoich przywódców, lecz wyłącznie to, co nakazał Bóg. Poganin nie jest zwolniony z żadnego przykazania Bożego: „*Zgromadzenie będzie miało te same prawa dla was i dla **cudzoziemca** [גֵר gēr (obcy, cudzoziemiec, nie-Żyd)] mieszkającego wśród was; to jest **ustanowienie wieczne** dla wszystkich waszych pokoleń: przed Panem obowiązywać będzie to samo prawo dla was i dla **cudzoziemca** mieszkającego pośród was. To samo prawo i ten sam przepis będą obowiązywać was i **cudzoziemca**”* (Liczb 15:15-16).

Termin „cudzoziemiec mieszkający wśród was” odnosi się do każdego nie-Żyda, który pragnie przyłączyć się do wybranego ludu Bożego i być zbawionym. „*Wy czcicie to, czego nie znacie; my czcimy to, co znamy, bo **zbawienie pochodzi od Żydów**”* (Jana 4:22).

Poniżej znajdują się przykazania najczęściej ignorowane przez chrześcijan — wszystkie były przestrzegane przez Jezusa, Jego apostołów i uczniów. Jezus jest naszym wzorem.

PRZYKAZANIA DLA MĘŻCZYZN:

- **Włosy i broda:** „Nie będziecie obcinać włosów na skroniach głowy ani niszczyć brzegów brody” (Kapłańska 19:27). [[Zobacz studium o włosach i brodzie chrześcijanina.](#)]
- **Tzitzit:** „Powiedz synom Izraela, aby robili sobie frędzle na końcach swoich szat w ich pokoleniach... i aby patrzyli na nie, przypominając sobie wszystkie przykazania Pana” (Liczba 15:37-39). [[Zobacz studium o tzitzit.](#)]
- **Obrzezanie:** „Osiem dni po urodzeniu, każdy chłopiec ma być obrzezany... Zarówno tubylec, jak i cudzoziemiec” (Rodzaju 17:12). [[Zobacz studium o obrzezaniu a chrześcijaninie.](#)]

PRZYKAZANIE DLA KOBIET:

- **Wstrzemięźliwość podczas menstruacji:** „Jeśli ktoś obcuje z kobietą w czasie jej nieczystości i odsłoni jej nagość... oboje zostaną usunięci spośród swego ludu” (Kapłańska 20:18).

PRZYKAZANIA DLA SPOŁECZNOŚCI:

- **Odpoczynek sabatni:** „Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracować... ale siódmy dzień jest szabatem dla PANA, twojego Boga” (Wyjścia 20:8-11). [[Zobacz studium o szabatcie.](#)]
- **Zakazane pokarmy:** „Z wszystkich zwierząt lądowych te możecie jeść...” (Kapłańska 11:1-46). [[Zobacz studium o zakazanych pokarmach dla chrześcijan.](#)]

PYTANIE: *Czy Paweł w swoich listach nie napisał, że Jezus wypełnił wszystkie przykazania za nas i że zostały one zniesione przez Jego śmierć?*

ODPOWIEDŹ: Absolutnie nie. Sam Paweł byłby przerażony, widząc, czego pastory nauczają w kościołach, powołując się na jego pisma. Żaden człowiek, w tym Paweł, nie otrzymał od Boga upoważnienia, aby zmienić choćby jedną literę Jego świętego i wiecznego Prawa. Gdyby to była prawda, zarówno prorocy, jak i Jezus jasno zapowiedzieliby, że Bóg pošle pewnego człowieka z Tarsu z taką władzą. Faktem jednak jest, że Paweł nie został wspomniany — ani przez proroków w Tanachu (Starym Testamencie), ani przez Mesjasza w czterech Ewangeliach.

Prorocy wspomnieli tylko o trzech osobach, które miały się pojawić w okresie Nowego Testamentu: Judaszu (Psalm 41:9), Janie Chrzcicielu (Izajasza 40:3) i Józefie z Arymatei (Izajasza 53:9). Nie ma

żadnego odniesienia do Pawła — i to dlatego, że nie nauczał niczego, co dodawałoby lub sprzeciwiało się temu, co zostało już objawione przez proroków lub przez Jezusa.

Każdy chrześcijanin, który wierzy, że Paweł zmienił coś z tego, co zostało wcześniej objawione, powinien na nowo przemyśleć swoje zrozumienie — tym razem zgodnie z prorokami i Jezusem, a nie odwrotnie, jak czyni to większość ludzi.

Jeśli ktoś nie potrafi pogodzić pism Pawła z prorokami i Jezusem, lepiej odłożyć je na bok niż nieposłuszenie łamać Boże przykazania na podstawie własnej interpretacji słów człowieka. Tego rodzaju rozumowanie nie zostanie uznane za usprawiedliwienie na sądzie ostatecznym.

Nikt nie przekona Sędziego słowami: „Jestem niewinny, że zlekceważyłem Twoje przykazania, bo podążałem za Pawłem”. Oto co zostało objawione na temat czasów końca: *„Tu jest wytrwałość świętych, którzy zachowują przykazania Boże i wiarę w Jezusa”* (Objawienie 14:12).

PYTANIE: Czy Duch Święty nie zainspirował zmian i zniesienia Bożego Prawa?

ODPOWIEDŹ: Taka idea ociera się o bluźnierstwo. Duch Święty to Duch samego Boga. Jezus wyraźnie powiedział, że posłanie Ducha Świętego miało na celu pouczanie nas poprzez **przypominanie** tego, co On już powiedział: *„Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, nauczy was wszystkiego i **przypomni** wam wszystko, co wam powiedziałem”* (Jana 14:26).

Nigdzie nie ma mowy o tym, że Duch Święty przyniesie nową doktrynę, której wcześniej nie nauczał Syn lub prorocy Ojca. Zbawienie to najważniejszy temat Pisma Świętego, a wszystkie potrzebne informacje zostały już przekazane przez proroków i przez Jezusa: *„Ja bowiem nie mówiłem sam od siebie, lecz Ojciec, który mnie posłał, On mi dał przykazanie [εντολή (entolē): przykazanie, nakaz, polecenie], co mam powiedzieć i czego nauczać. I wiem, że Jego przykazanie [entolē] prowadzi do życia wiecznego. A więc to, co mówię, mówię tak, jak powiedział mi Ojciec”* (Jana 12:49-50).

Objawienia tworzą ciągłość, która zakończyła się na Chrystusie. Wiemy to, ponieważ — jak wspomniano — nie istnieją proroctwa o posłaniu jakiegokolwiek człowieka z nowymi podstawowymi naukami po Mesjaszu. Jedynymi objawieniami po zmartwychwstaniu są te, które dotyczą czasów końca, i nie zawierają one niczego o nowych doktrynach mających się pojawić między Jezusem a końcem świata.

Wszystkie Boże przykazania są ciągłe i wieczne, i na ich podstawie będziemy sądzeni. Ci, którzy podobali się Ojcu, byli posyłani do Syna, aby przez Niego zostali odkupieni. Ci, którzy nie przestrzegali przykazań Ojca, nie podobali się Mu i nie zostali posłani do Syna: *„Dlatego powiedziałem wam: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeśli nie zostało mu to dane przez Ojca”* (Jana 6:65).